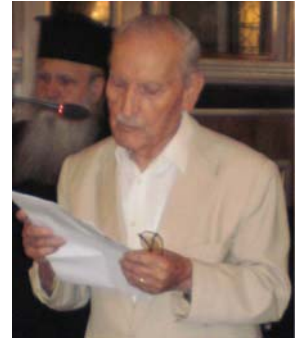

Ἄντωνίου Εὐαγ. Ἄντωνίου, Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων καὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης», ἐπιμνημόσυνος λόγος κατὰ τὸ τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Ἀγιορείτου Μοναχοῦ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΠΙΛΑΛΗ στὸν Ἱ. Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁδοῦ Ἀκαδημίας, τὸ Σάββατο 12 Ἰουλίου 2014.

Πῶς νὰ ἀρχίσω καὶ τί νὰ πρωτοειπῶ διὰ τὸν ἀειμνήστο, ἀνεπανάληπτο, σπάνιο ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ;

Τολμῶ νὰ τὸ πράξω, ὄχι τυπικά διὰ νὰ ὑμνήσω τὸν Γέροντά μου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξα συνεργάτης ἐπὶ μισὸν περίπου αἰῶνα, μέχρι τῆς κοιμήσεώς του, ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιώσω μέ τὰ πενιχρά μου λόγια τὸ κύριο ἔργο του, πρὸς τοὺς ἀπόρους Πολυτέκνους τῆς Πατρίδας μας.

Ἐδῶ ὁμιλητής, ἀντ' ἐμοῦ, ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ Ἅγιος καὶ Μέγας Βασίλειος, πού μέ τὴν καλλιέπεια, χάρη, κομψότητα καὶ γλαφυρότητα τοῦ λόγου του θά ἀπεικόνιζε τὸν ἀειμνήστο Ἀγιορεῖτη Μοναχό ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΜΠΙΛΑΛΗ, ὅπως εἶχε πράξει κατὰ τὴν κοίμησιν τῆς ἀδελφῆς του Ἀγίας Μακρίνας, πού εἶπε: δέν θά ὁμιλήσω διὰ τὴν κατὰ σάρκα ἀδελφή μου, ἀλλὰ διὰ τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐποίησε καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα μιμηταὶ τῆς.

Θά ἀναφέρω ἐν τάχει δύο μόνο ἀπὸ τὰ πολλά γνωστά καὶ ἄγνωστα ἔργα του μέσω τοῦ Συλλόγου τῆς «Πανελληνίας Ἑνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.Φ.Π.), τὰ ὁποῖα γνωρίζω καὶ ἔζησα μαζί του συνεργαζόμενος ἄριστα καὶ ἄρμονικά ἐπὶ 46 ὀλόκληρα χρόνια.

Γνωρισθήκαμε στό Ἅγιον Ὄρος, εἴμεθα μία ομάδα 5 ἀνδρῶν, 25 Ἰουλίου-8 Αὐγούστου 1969.

Μᾶς ξενάγησε ἐπὶ 15 ἡμέρες σέ ὅλες σχεδόν τίς Ἱερές Μονές τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ Ἱερές Σκήτες ὅπως: Ἀγίας Ἀννης, Νέας Σκήτης, Κατουνακίων καὶ ἄλλες. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε παντοῦ Ἀβραμιαία, δηλαδή μέ καρδιακὴ ἀγάπη.

Προσκυνήσαμε Λείψανα Ἁγίων, πολλά τῶν ὁποίων εὐωδίαζαν ἔντονα, καὶ εἰκόνες θαυματουργές.

Ἀκούσαμε ἄρρητα ρήματα. Ἐγνωρίσαμε Ὅσιακές Μορφές. Γιά πρώτη φορά διαμονὴ 15 ἡμερονύκτια στό Περιβόλι τῆς Παναγίας. Διαπιστώσαμε τὴν μεγάλη ἐκτίμησιν τῶν Γεροντάδων πρὸς τὸν νεαρό τότε Μοναχό Νικόδημο.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους 1969, εἶχα τὴν τιμὴ νὰ δεχθῶ μέ τὴν οἰκογένειά μου τὴν ἐπισκέφῃ του στό σπίτι μου στὴν Ἡλιούπολη.

Στὴ συζήτησή μας ὁμιλοῦσε γιά τίς Ἀπορες Πολύτεκνες Οἰκογένειες τῶν Ἀθηνῶν, ὁ νέος ἄνδρας Ἀγιορεῖτης Μοναχός καὶ ἐγὼ δέν συμφωνοῦσα σέ ὅλα.

Σέ μιὰ στιγμή μέ ἄρπαξε κυριολεκτικά, κατεβήκαμε στὴν αὐλὴ ἐμπήκαμε στό αὐτοκίνητό μου οἱ δύο μας καὶ μοῦ εἶπε: Τράβα γιά Ἀθήνα. Περάσαμε τὴν Ὀμόνοια, πήραμε τὴν Ἀχαρνῶν, μπήκαμε στὴν Ἐθνικὴ Ὀδὸ Ἀθηνῶν-Λαμίας. Κίνηση τροχοφόρων μεγάλῃ δέν ὑπῆρχε τότε.

Κάπου στό ύψος περίπου τῆς Κάτω Κηφισιάς λέγει: στρίψε ἀριστερά. Ἔστριψα. Ἦτο ἓνα μονοπάτι λασπόδρομος μέσα στο δάσος. Ἀνησύχησα. Ἀρχισε νά βραδυάζει. Σταμάτα, μοῦ λέγει· ἀμέσως πετάχθηκε ἔξω ἀπ' τό αὐτοκίνητο. Ἔβαλε τά δυό του χέρια στό στόμα σαν χωνί καί ἐφώναξε μέσα στό δάσος: Ζαχαρούλαααα. Βλέπω μιά γυναίκα μέ ἓνα μωρό στήν ἀγκαλιά. Τό 8^ο, νά ἔρχεται προς ἡμᾶς, μέσα στίς λάσπες ξυπόλητη καί πίσω της, ἀπό μιά τρύπα τῆς Γῆς νά ξεπετάγονται ἡμίγυμνα παιδάκια καί ἔτρεχαν κοντά της. Κατεβήκαμε καί μπήκαμε στή «ΒΙΛΑ», στά ὑπόγεια Ἀποχωρητήρια τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τοῦ Μεταξᾶ στό Φράγμα Φασίδερι, τά ὁποῖα ἡ Οἰκογένεια εἶχε μετατρέψει σέ ὑπόγεια κατοικία 10 ἀτόμων τότε καί ἀργότερα ἔγιναν 13 ἄτομα, 11 τέκνα καί δύο οἱ Γονεῖς.

Δέν θά ἀναφερθῶ στή συγκλονιστική γιά ἐμένα τότε συζήτηση μέ τό ζευγος καί μέ τά τέκνα, οὔτε θά εἰπῶ τά συναισθήματά μου γιά ὅ,τι εἶδα καί ἄκουσα.

Γυρίζοντας στό σπίτι μου, μοῦ εἶπε ὁ π. Νικόδημος, ἐνῶ καθ' ὅλη τή διαδρομή τῆς ἐπιστροφῆς δέν ἀνταλλάξαμε λέξη: Τώρα τί λές, θά συνεχίσεις νά ἀρνήσαι εἰς τό νά συμτέχεις στήν ἴδρυση Συλλόγου γιά αὐτές τίς ἄπορες Πολύτεχνες Οἰκογένειες;

Μέ ἔπεισε ὅχι μέ τά ὀρθά του λόγια, ἀλλά μέ αὐτά πού εἶδα καί ἄκουσα ἐκεῖ πού μέ ἐπῆγε. Ἔγινε ὁ Σύλλογος «Πανελλήνια Ἐνωση Φίλων τῶν Πολυτέκνων» ἢ Π.Ε.ΦΙ.Π. μέ ἰδρυτικά μέλη 2 Ἱερεῖς, 2 Μοναχοῦς, 4 Δικηγόρους, 6 Θεολόγους, 1 Φιλολόγο, 1 Γιατρό, 1 Μηχανικό, 5 Τραπεζικούς καί λοιπούς ἀπ' ὅλα τά Ἐπαγγέλματα, σύνολο 35 ἄτομα ἐπίλεκτα τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας. Ἡ ἐπιλογή τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἦτο καθαρὰ προσωπική ἀπόφαση τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ.

Στήν οἰκογένεια τῆς Ζαχαρούλας πού διέμενε στά ὑπόγεια Οὐρητήρια τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τοῦ Φράγματος Φασίδερι, ἀργότερα αὐτός ὁ ἀνήσυχος Ἀγιορείτης Μοναχός, μέσω τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. καί μέ προσωπικούς γνωστούς του ἀρμοδίους ἐνομιμοποίησε μεγάλη ἔκταση ἐκεῖ, ἐπ' ὄνοματι τῆς οἰκογένειας καί ἀνέγειρε ὠραιότατη κατοικία μέ φίλους τους καί μέ προσωπική του ἐργασία ὡς τεχνίτης καί ὡς ἐργάτης (λασπιᾶς).

Παρόμοια περιστατικά καί περισσότερο ἐντυπωσιακά ἔχω πάμπολλα ν' ἀναφέρω, γιά τή δράση τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π., μέ πρωτεργάτη τόν ἀείμνηστο Μοναχό ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΜΠΙΛΛΗ.

Εἶναι γραμμένα ὅμως στά Βιβλία τοῦ Θεοῦ καί στά χαρτιά τοῦ Συλλόγου μας καί φεῖδομαι τοῦ χρόνου.

Στά πρῶτα χρόνια τῆς δράσεως τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. ὁ ἀείμνηστος Μοναχός ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ἐπιμελεῖτο καί ἔγραφε, σέ σταθερή στήλη στή γνωστή ἀγωνιστική ἐφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» γνωστοποιώντας τήν ὑπαρξη καί δράση τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου μας (Π.Ε.ΦΙ.Π.)

Ἀπό τό 1977 ἀρχισε νά κορυφώνεται ἡ Δράση τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. διά τοῦ Περιοδικοῦ της «ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ», τό ὁποῖο στή συνέχεια μετονομάσθηκε σέ «ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» καί τελικά σέ «ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Μέ τήν εὐλογία πάντοτε τῆς Μητρός Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱεράς Συνόδου, τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος καί τῶν σεβασμιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἀρχιερέων κυκλοφορεῖ Δωρεάν τό Περιοδικό τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π., στά Παγκάρια ὄλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί ἱερῶν Μονῶν σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, στήν Κύπρο, στήν ὁποία, ἐξ ἀρχῆς, ἔχομε ἰδρύσει ἀνεξάρτητο παράρτημα ΚΥΠΡΟΥ «ΠΑΓΚΥ-

ΠΡΙΑ ΕΝΩΣΗ ΦΙΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ» (Π.Ε.ΦΙ.Π) και αυτή, αλλά και άπανταχοῦ Γῆς, όπου ἑλληνορθόδοξος Ἰ. Ναός ἢ Ἐκκλησιάκι ἢ Μοναστηράκι, ἀπό τό Βόρειο ἕως τό Νότιο Πόλο και ἀπό τήν Ἀνατολή ἕως τή Δύση φθάνει και λαλεῖ για τήν Ὁρθοδοξία, για τόν Ἑλληνισμό και για τήν Οἰκογένεια, μεταδίδοντας εὐλογία και ἐλπίδα τό Περιοδικό μας.

Σκοπός τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἡ ἠθική και ὑλική συμπαράσταση στίς ἄπορες Ὑπερπολύτεκνες οἰκογένειες. Ἐμεῖς, τό Δ.Σ., γράφομε και λέμε ὅτι ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. εἶναι Πανελλήνιος Φιλανθρωπικός, Κοινωφελής, Χριστιανικός, μή Κερδοσκοπικός Σύλλογος (Σωματεῖο), πού λειτουργεῖ ὡς «Σταθμός ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ τῶν Ὑπερπολυτέκνων-Πολυτέκνων Ἑλλάδος». Τονίζουμε ὅτι ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. εἶναι ἕνα ἄτυπο ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, πού κανείς δέν φεύγει ἀπ' αὐτό, χωρίς νά λάβει ὑλικά ἢ πνευματικά ἀγαθά.

Πόροι τοῦ Συλλόγου εἶναι οἱ προαιρετικές εἰσφορές-δωρεές τῶν ἀπανταχοῦ Φίλων τῶν Πολυτέκνων. Ἐχω μείνει κατάπληκτος ἀπό τά αἰσθήματα τῶν Δωρητῶν και Εὐεργετῶν τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. πού ξεπερνοῦν ἀκόμη και τούς Πολυτέκνους.

Ὁ Σύλλογος ἐγνώρισε και στηρίζει ὑλικά και ἠθικά περισσότερες ἀπό 10.000 Ὑπερπολύτεκνες και Πολύτεκνες Οἰκογένειες, ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα και τήν Κύπρο, ἀπό τίς ὁποῖες οἱ 8.000 εὐρίσκονται ἤδη στό Ἀρχεῖο, ἐνῶ 2.000 περίπου ἀποτελοῦν τό ἐνεργό Μητρώο τοῦ Συλλόγου.

Ἡ προσφορά τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. πρὸς τούς Πολυτέκνους συνίσταται:

Σέ ΧΡΗΜΑΤΑ, ἦτοι: Ἐκτακτα και τακτικά βοηθήματα-πληρωμή ἐνοικίων-πρόληψη ἐξώσεων, διακοπή Ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, Νεροῦ, Τηλεφώνου, Ἀποφυλακίσεις και πρόληψη πλειστηριασμῶν για χρέη και δάνεια ληξιπρόθεσμα. Μαθητικά και σπουδαστικά βοηθήματα. Ὑποτροφίες σέ παιδιά Πολυτέκνων. Εἰδική προστασία σέ ἄγαμες μητέρες για πρόληψη ἐκτρώσεων. Εὐρεση ἐργασίας σέ Πολυτέκνους και παιδιά Πολυτέκνων.

Σε ΕΙΔΗ, ἦτοι: Ρουχισμός-Ὑποδήματα καινούργη ἢ σέ καλή κατάσταση, Οἰκιακά σκεύη και συσκευές-Ἐπιπλα,-Σχολικά κλπ.

Τό σπουδαιότερο ἔργο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π., ἰδέα και ἔμπνευση τοῦ ἀειμνήστου μοναχοῦ Νικοδήμου, εἶναι ἡ διάσωση ἀπό ἀπειλούμενες ἐκτρώσεις ἀγεννήτων παιδιῶν, καθῶς και ἡ γέννηση παιδιῶν ἔπειτα ἀπό τή γινόμενη ζωντανή ἐνημέρωση τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π., διά μέσου τοῦ τριμηνιαίου Περιοδιοῦ τῆς «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οἰκογένεια», πού κυκλοφορεῖται ΔΩΡΕΑΝ σέ μεγάλο ἀριθμό φύλλων.

Ἡ θεματολογία του εἶναι ὁ σκοπός τοῦ Ὁρθοδόξου Γάμου και ἡ κατά Θεόν τεκνογονία, ὡς και τό ὄξύ Ἑλληνικό Δημογραφικό Πρόβλημα, ἀλλά και τά Ἐθνικά μας Θέματα.

Γι' αὐτόν τόν Τομέα θά ἀναφέρω ἕνα σχετικό περιστατικό πού ἀφορᾷ στόν ἀγῶνα τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. κατά τῶν ἀμβλώσεων-ἐκτρώσεων και ὑπέρ τῆς τεκνογονίας, μέ κορυφαῖο ἔμπνευστή και ἀλύγιστο ἀγωνιστή ἐπίσης τόν ἀείμνηστο Ἀγιορείτη Μοναχό ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΜΠΙΛΛΗ, πού συνέβη εἰς τό πρόσωπό μου.

Τόν Ἰούλιο τοῦ 1975, εὐρισκόμουν μέ ἄδεια ἀπό τήν Ὑπηρεσία μου στήν Κρήτη μέ τήν Οἰκογένειά μου. Εἶχα ἐφοδιασθῆ ἀπό τό Γραφεῖο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. μέ κατάσταση Ἀπόρων Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν τῆς Νήσου. Τελευταῖα ἐπισκέφθηκα τήν οἰκογένεια τῆς Μαρίας τάδε μέ 8 μικρά παιδιά στόν Ἅγιο Νικόλαο Κρήτης. Στή σκιά, στήν ἄκρη

τοῦ σπιτιοῦ, ἐκάθοντο 4 γυναῖκες μέ τά μικρά-μωρά παιδάκια τους. Βγαίνοντας ἀπό τό αὐτοκίνητό μου ἐρώτησα ποιά εἶναι ἡ κα Μαρία τάδε μέ τά 8 παιδιά. Πετάχθηκε μία ἀπό αὐτές ὄρθια καί φωνάζει: Εἶσαι ὁ κ. Ἀντωνίου ἀπό τήν Ἀθήνα, ἀπό τό Σύλλογο Πολυτέκνων; Ἀπήντησα, ναι. Μέ ἔπιασε ἀπό τό χέρι χαρούμενη, μοῦ δείχνει τό μωρό της στήν κούνια καί μοῦ φωνάζει δυνατά: Νάτο τό παιδί σου! Αἰφνιδιάστηκε κυριολεκτικά. Ὅμοίως καί ἡ σύζυγός μου μέ τίς δύο κόρες μου, πού ἦσαν μέσα στό αὐτοκίνητο. Ἐκοίταζαν τρομαγμένοι γιά τό παιδί τοῦ πατέρα τους. Ξαναλέγει ἡ Πολύτεκνη Μαρία. Νάτο τό παιδί σου. Ἀπό σένα τό ἔχω. Νά εἶσαι καλά. Ὑστερα ἀπό λίγο, συμπλήρωσε. Μέ τό γράμμα σου τό ἔσωσες. Ὁ π. Νικόδημος τότε ἦτο εἰς τό Ἅγιον Ὄρος. Μέ αὐτά πού εἶπε ἐνθυμήθηκα τήν ἀλληλογραφία πού εἶχα ἀνταλλάξει καί ἐπείσθησαν μέ τό σύζυγό της καί δέν προέβησαν εἰς τήν ἀποβολή-ἐκτρωση, τήν ὁποία, εἶχαν προηγουμένως ἀποφασίσει. Ἀκολούθησαν ὁδηγίες τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος Νικοδήμου, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶχε μεταδώσει σταθερά τήν ἰδέα γιά τόν ἀγῶνα κατά τῶν ἐκτρώσεων καί ὑπέρ τῆς τεκνογονίας. Εἶχε ὑπολογίσει τώρα τελευταῖα ὅτι τά διασωθέντα ἀπό ἀποφασισμένες ἐκτρώσεις ἔμβρυα ἀνέρχονται σέ πολλές ἑκατοντάδες. Ἀπίστευτο ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Γιά τό ἔργο της, ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. ἔχει δεχθῆ τήν εὐλογία καί τή σύσταση τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας, ἔχει βραβευθῆ ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τό 1979 καί ἔχει ἐπαινεθῆ ἀπό πολλούς κρατικούς καί ἰδιωτικούς φορεῖς.

Ὁ π. Νικόδημος μετεῖχε σέ ὅλα τά Διοικητικά Συμβούλια τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. καί ἦτο καλός γνώστης τῶν ὑπό συζήτηση θεμάτων, τά ὁποῖα κατέγραφε λεπτομερῶς καί ἀνέπτυσε τή γνώμη του με σαφήνεια. Ἐπίσης ἦτο βασικό πάντοτε μέλος τῆς τριμελοῦς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπό τόν Πρόεδρο, Α' Ἀντιπρόεδρο καί Γενική Γραμματέα. Ἐσημείωνε ὁ ἴδιος στίς καρτέλες τῶν ἀπόρων Πολυτέκνων τά ποσά γιά νά δοθοῦν. Πᾶν χρῆμα εἰσερχόμενο ἢ ἐξερχόμενο γίνεται μέ ἔγκυρη ἀπόδειξη καί καταχωρεῖται στό βιβλία μας.

Οὐδέποτε ἐπί 46 χρόνια πού συνεργαζόμεθα στήν Π.Ε.ΦΙ.Π. ἔλαβε ὁ π. Νικόδημος μισθό, ἀμοιβή ἢ ἄλλο ποσό τι. Οὔτε ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. ἔλαβε ποσό τι ἀπό τήν Π.Ε.ΦΙ.Π. δι' οἰονδήποτε λόγο. Τό φαγητό τοῦ π. Νικοδήμου ἦτο λιτό (χορταρικά, ζυμαρικά ἢ ὄσπρια καί μάλιστα ἄλαδα καί σπανίως ψάρι). Στό κελί του στό Ἅγιον Ὄρος ζοῦσε ἀπό τήν παραγωγή τοῦ κήπου του, τόν ὁποῖο ἰδίαις χερσί ἐκαλλιέργει. Οὐδέποτε κατέλυσε κρέας οὔτε τό Πάσχα.

Ὁ ἀείμνηστος Γέροντας Ἀγιορείτης Μοναχός ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΜΠΙΛΑΛΗΣ, εἶχε ἀρτία πνευματική καί ἐπιστημονική κατάρτιση.

Ἐκοσμεῖτο μέ τό πλούσιο συγγραφικό του ἔργο βασισμένο σέ ἀδιασάλευτα πατερικά στοιχεῖα.

Λογιότατος, προικισμένος μέ τή Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἐγραφε, ἀλλά καί μέ τήν προσωπική του παρουσία ἐκαυτηρίαζε τήν Πολιτεία γιά τήν ἀδιαφορία καί ἀναλγησία της ἔναντι τῶν Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν καί τοῦ πρώτου κορυφαίου προβλήματος, τῆς ὑπογεννητικότητος τῶν Ἑλλήνων.

Δυνατός-ρωμαλέος στό σῶμα. Ἦπιος, πρᾶος στήν ψυχή. Ταλαντοῦχος-Χαρισματοῦχος.

Δέκτης τοῦ πόνου καί τῆς θλίψης τῶν πονεμένων Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν, νυχθημερόν, αὐτοπροσώπως, ὅχι ἀφ' ὑψηλοῦ, ἀλλά μέ ἔργα.

Ἀείμνηστε πάτερ ΝΙΚΟΔΗΜΕ, λέγω ὅτι τό ἔργο σου νυχθημερόν ἦτο μεστό ἀπό κόπο καί πόνο, ἀπό ἀγώνα καί ἀγωνία, ἀπό θάρρος καί θυσία, ἀπό τόλμη καί ἀποφαστικότητα.

Γιά ἐμᾶς εἶσαι ἐδῶ, ἀνάμεσά μας, παρών, ζών καί ἡγεμονεύων. Ἐμεῖς, τό Διοικητικό Συμβούλιο καί ὄλο τό προσωπικό τῆς Π.Ε.Φ.Π, σέ διαβεβαιώνουμε ὅτι θά συνεχίσουμε μέ ἐντονότερο ἐνδιαφέρον τό ὠραῖο καί θαυμαστό ἔργο τῆς Π.Ε.Φ.Π.

Πράτεις, γράφεις, διδάσκεις καί θεολογεῖς. Εἶσαι ὁ ἐνάρετος καί ὁ εὐφυής. Ὁ εὐγλωττος καί ὁ σοβάρός. Ὁ λόγος σου βροντή καί ὁ βίος σου ἀστραπή. Θεολόγος ἐμβριθής, Φιλολόγος, Λόγιος καί Συγγραφεύς. Δισυπόστατος: Μέ τό νοῦ καί τήν ψυχή στό Ἅγιον Ὄρος, προσηλωμένος στό Θεό-καί μέ τό σῶμα καί τήν καρδιά σου μέσ' τόν κόσμο, δίπλα καί μπροστά στούς συνειδητούς Πολυτέκνους, ἀλλά καί τούς φιλοπολυτέκνους.

Πατέρας καί μπροστάρης χιλιάδων Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν, ἀγάμων μητέρων ἐνδεῶν καί σωτήρας χιλιάδων διασωθέντων ἐμφύχων ἐμβρύων, χωρίς φανφάρες καί τυμπανοκρουσίες.

Ζητᾶμε τίς πρεσβεῖες σου πρός τόν Κύριον τῆς Δόξης, διά νά συνεχισθεῖ ἀκόμη πιό πλούσιο τό θεάρεστο ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξες ὁ μέ τά πολλά εὖ (βραβεῖα) πιστός ἐργάτης καί δοῦλος Του.

Μέμνησον καί ἡμῶν ἐνώπιόν Του.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου ἀείμνηστε Μακαριστέ Γέροντά μας, Ἄγιορείτα Μοναχέ ΝΙΚΟΔΗΜΕ ΜΠΙΛΛΑΛΗ.